

et firkantet Egebord med fire højryggede Stole omkring. Sengen havde Plads bag et Skærmbælt, hvor den ligesom bevogtedes af en høj, gammel-dags Jernkakkelovn, der skinnede i Krogen som en Ridder i Rustning. Paa Væggen mellem Vinduerne hang en Boghylde fuld af gudelige Bøger.

Han havde straks følt sig meget tiltalt af dette Værelse, der med sit hele Udstyr var saa velgørende forskelligt fra de nummererede og uniformerede Hotelrum, hvori han nu saa længe havde været fordømt til at leve. Dets grønne Halvskumring svarede desuden til noget i hans egen forventningsfyldte Stemning, — det var just et saadant Lønkammer, et saadant klosterligt Enebo, han nu en Tid trængte til. I Særdeleshed var han glad over Bøgerne, paa hvis Rygge han allerede havde læst Titlerne paa flere af de Opbyggelses-skrifter og andre teologiske Værker, som Hofjægermesterinden ofte havde talt til ham om med saa megen Varme.

Saa skrev han da straks et forklarende Brev til Jakobe, fortalte om den pludselige Indskydelse, der havde drevet ham til at følge Moderens Lig, og at han havde benyttet Lejligheden til at indfri et Løfte om at hilse paa sine gamle Rejsefæller fra Italien. Om Grundene til sin Forbliven paa Kærsholm tilstod han foreløbig kun, at han trængte til at udhvile sig og samle Kræfter til den forestaaende nye Rejse. Hvad der var hændt ham den fore-